

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Разград, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети март през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова

Членове: Ирина М. Ганева
Атанас Д. Христов

при участието на секретаря Диана Здр. Станчева
като разгледа докладваното от Анелия М. Йорданова Въззивно гражданско
дело № 20243300500059 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от ЕТ „***- А. И.“ гр. Разград чрез пълномощник
против Решение № 15/ 09. 01. 2024 г. по гр. д. № 1053/ 22 г. по описа на РС Разград в
частта, с която съдът е осъдил ЕТ „***- А. И.“ гр. Разград да заплати на „Абритус“ЕООД
гр.Разград сумата 14 275,82 лв. /четиринадесет хиляди двеста седемдесет и два лева и
осемдесет и две стотинки/ представляващи неизплатена част от цената по Договор за
строителство от 20.01.2021 г. за изграждане на пристройка и преустройство на
съществуваща мандра в поземлен имот с идентификатор *** в землището на с.***, общ.***,
обл.Разград, ведно със законната лихва от 07.06.2022 г. до окончателното изплащане на
сумата, както и сумата 571,03 лв. /петстотин седемдесет и един лева и три стотинки/
разноски по делото и 300 лв. /триста лева/ платено адвокатско възнаграждение.

Със същото решение в необжалваната част, съдът е осъдил „Абритус“ЕООД
гр.Разград да заплати на ЕТ „***- А. И.“ гр. Разград сумата 6038,53 лв. /шест хиляди
тридесет и осем лева и петдесет и три стотинки/ неустойка по т.36 от Договор за
строителство от 20.01.2021 г. за изграждане на пристройка и преустройство на
съществуваща мандра в поземлен имот с идентификатор *** в землището на с.***, общ.***,
обл.Разград, ведно със законната лихва от 18.07.2022 г. до окончателното изплащане на
сумата, както и сумата 242 лв. /двеста четиридесет и два лева / разноски по делото и 600 лв.
/шестстотин лева/ платено адвокатско възнаграждение.

Изложени са доводи, че решението в обжалваната част е необосновано, незаконосъобразно, постановено в противоречие на процесуалния и на материалния закон. Твърди се, че районният съд не е обсъдил и анализирал правилно събраните по делото доказателства, поради което е достигнал до погрешни правни изводи.

Въззиваемата страна „Абритус“ЕООД гр.Разград чрез пълномощник е подала писмен отговор на въззивната жалба. Оспорва жалбата като неоснователна по подробно изложени в нея съображения.

Разградският окръжен съд, като обсъди излож е ните доводи и становища на страните и след проверка на обжалвания съдебен акт, констатира следното:

Решението е валидно и допустимо, а жалбата депозирана срещу него в обжалваната му част, разгледана по същество се явява частично основателна.

Делото е напълно изяснено от фактическа страна и фактическите положения, приети за установени от районния съд се подкрепят от събрания доказателствен материал и са основани на закона.

По съществото на правния спор въззивният съд дължи произнасяне в рамките на обжалваната част и доводите, заявени с въззивната жалба, от които е ограничен, съгласно нормата на [чл. 269, предл. 2 от ГПК](#).

Ищецът – въззиваем в настоящото производство претендира, че въззивникът му дължи сумата 14 275, 82 лева, представляваща неизплатена част от цената на изпълнени на обект: „Пристройка и преустройство на съществуваща мандра в ПИ с идентификатор *** в землището на село ***, община ***, област Разград, с капацитет до 10 тона преработено мляко на ден”, строително-монтажни работи/СМР/ съгласно Протокол-образец 19 №4 от 30.11.2021г., по части „Конструкции , „Архитектура”, „Електро”, Водопровод” по Договор за строителство от 20.01.2021 г. за изграждане на пристройка и преустройство на съществуваща мандра в поземлен имот с идентификатор *** в землището на с.***, общ.***.

Въззивникът - ответник по иска оспорва претенцията и твърди, че не дължи тази сума, че е заплатил изцяло цената по договора, тъй като е надплатил извършени по количество и дейности СМР, предмет на двустранно подписани Протоколи, обр. 19, № 2 / 27. 05. 2021 г. и № 3/ 01. 10. 20221 г. Тези доводи се поддържат и във въззивната жалба.

Безспорно е между страните, че на 20. 01. 2021 г. е сключен Договор за строителство, според който на ищеца било възложено да извърши строителни и монтажни работи на обект: „Пристройка и преустройство на съществуваща мандра в ПИ с идентификатор *** в землището на село ***, община ***, област Разград. Уговорената цена на СМР е 222 136,60 лв. без ДДС, респ. 266 563,93 лв. с ДДС с приложена количествено – стойностна сметка. Количествата и цената на извършените работи се описват в двустранен протокол за изпълнени СМР, както и че допълнителните строително-ремонтни работи се извършват след писменото съгласие за единичните цени и количества между възложителя и строителя.

По делото са представени като доказателства, съставени Протокол, обр. 19, № 1 от 08. 04. 2021 г. за извършени СМР на стойност 60 493, 31 лв. с ДДС, който не се оспорва от

въззивника, Протокол, обр. 19, № 2 от 27. 05. 2021 г. за извършени СМР на стойност 30 812, 05 лева с ДДС, Протокол, обр. 19 № 3/ 01. 10. 2021 г. за извършени СМР по части „Конструкции , „Архитектура”, „Канализация“ на обща стойност 96 716, 32 лева с ДДС. Трите протокола са подписани от възложителя и изпълнителя, за което страните не спорят. Според заключението на приетата от районния съд Комплексна строително-техническа и икономическа експертиза, по тези протоколи са издадени от ищеца ф-ри №№№ 6789/ 08. 04. 2021 г., № 6721/ 01. 06. 2021 г., № 6795/ 11. 10. 2021 г. с получател от ответника. Трите фактури са осчетоводени и отразени в дневниците за покупки от страните, ответникът – въззивник е извършил плащане по тях и е ползвал данъчен кредит. Възложените СМР съответстват на изпълнените такива, съобразно фактурите за закупени материали, дневници и Протоколи №№№ 2,3 и 4 с изключение на две дейности: първоначално източната стена била изпълнена от сандвич панели с дебелина 5 см вместо от „ 25 см газобетонен зид“, както е посочено в инвестиционния проект, след това несъответствието било отстранено и доставени и монтирани покривни термопанели с дебелина 10 см, които са горими и не отговарят на противопожарните изисквания.

Според същото заключение, по отношение на изпълнението на място на СМР по Протокол образец 19 от 30.11.2021 г., коригиран на 16.12.2021 г. и тяхното количество вещите лица са посочили, че количествата на изпълнените СМР на строежа по Протокол образец 19 от 30.11.2021 г., коригиран на 16.12.2021 г. са следните: ЧАСТ КОНСТРУКЦИИ: Събаряне на покривна конструкция - 10,52 m3; Армировка клас АШ (настилка склада) - 1 260,00 кг; Полагане на бетон (пред отворите за врати) - 0,30 m3; Превоз бетон - 0,30 m3; Превоз на земни почви на депо - 90,00 m3; ЧАСТ АРХИТЕКТУРА: Събаряне на същ. Зидове - 1,50 m3; Дост. стенни термопанели 10 см - 65,00 m2; Монтаж стенни панели - 65,00 m2; Облицовка от / PVC/ панели на скара (вани) - 167,00 m2; Изолация с Фибран 8 см под замазка - 53,30 m2; Изравнителна цим. замазка - 53,30 m2; Облицовка от /PVC/ панели на скара - 178,00 m2; Окачен таван от / PVC / на скара - 264,00 m2; Настилка шлайфбетон - 290,00 m2; Дост. таванни термопанели 10 см (нови) - 63,20 m2; Дост. стенни термопанели 4 см - 102,50 m2; Монтаж стенни панели (нова доставка) - 165,70 m2; Транспорт панели - 1 курс; ЧАСТ ЕЛЕКТРО: Доставка на табло ЕлТ /по схема/ - 1 бр.; Монтаж на табло стенно върху тухла или бетон - 1 бр.; Доставка и монт.мет.гофр.тръба ф 26 см - 17,00 м; Доставка СТВ 5х6 - 17,00 м; Изтегляне кабел в тръба - 17,00 м; Лампен излаз със СТВ до 6 м - 36,00 бр.; Доставка и монтаж LED осв. тела 36W.IP-65 - 17,00 бр.; Монтаж LEDосв. Тела 36\Y.1P-66(дост. инвеститор) - 11,00 бр.; Доставка и монтаж евакуационно освет.тяло - 8,00 бр.; Доставка и полагане СВТ 3х2,5 - 28,00 м; Доставка и полагане СВТ 3х1,5 - 26,00 м; Свързване проводник до 6 mm2 към съоръжение - 4,00 бр.; Доставка и монтаж кабелни канали - 8,00 м; Доставка и монтаж ДТЗ 2р/25А - 1,00 бр.; Доставка и монтаж гофр.тръба ф 36 мм - 26,00 м; Свързване проводник до 6 mm2 към съоръжение - 54,00 бр.; ЧАСТ ВОДОПРОВОД: Поц.тръба 1 1/2- 3,00 м; Поц.тръба 1 1/2- 32,50 м; Пожарни касети с маркуч - 2,00 бр.; Монтаж поц.тръба - 35,50 м; Дост.холендър 2" - 2,00 бр.; Дост. Врн 2" 1 /2 - 2,00 бр.; Дост.холендър 1 1/2" - 1,00 бр.; Доставка тетка 1 1/2" - 3,00 бр.; Доставка коляно 1 1/2" -

8,00 бр.; Доставка Нипел муфа 1 1/2" - 8,00 бр.; Скоби за укрепване на поц.тръби - 15,00 бр.; Дост. и монтаж Анкери Hilti за Стойките - 24,00 бр.; монт-скоби 1" - 17,00 бр.; Дост.тръби РР ф32 - 2,70 м; Монт.тръби РР ф33 - 2,70 м; Дост. и монт. Адаптор ППР ф 32/1" - 2,00 бр.; ППР коляно ф32 - 2,00 бр.; Дост.и монт. СК1 - 1,00 бр.; Отвори в зид - 1,00 бр.; Дост. канела сф 3/4 сакар - 2,00 бр. Материалите, вложени в обекта, са идентични, според осчетоводените от ищеца документи. Изпълнените СМР и вложените материали отговарят в качествено отношение на инвестиционния проект, с изключение на покривното покритие от термопанели, което не отговаря на противопожарните изисквания на строежа. Покривното покритие е изпълнено от горими термопанели, което не отговаря на проекта и противопожарните изисквания за строежа и няма доказателства за съгласието на възложителя с извършената промяна. Според заключението, по актове Обр. № 19/ № 1,2, 3 и 4, дължимата сума е 212 487, 80 лева без ДДС, а платената сума е 200 591, 28 лева без ДДС, а с ДДС е в размер на 240 709, 54 лева.

При тези данни, съдът приема, че жалбата е частично основателна.

Исковата претенция за заплащане на сумата 14 275,82 лв. представляваща извършени от изпълнителя, но незаплатени от възложителя СМР, намира правно основание в нормата на [чл. 266, ал.1 ЗЗД](#), във вр. с общата норма на [чл. 79, ал.1 ЗЗД](#). Наведената от ищеца и поддържана в хода на делото фактическа обстановка, като основание за неговата искова претенция, сочи на договорно неизпълнение по двустранен договор, който по съществото си представлява договор за изработка. Задължението на възложителя за заплащане на възнаграждението за изпълнената работа възниква след приемането ѝ - [чл. 266, ал.1 ЗЗД](#). В процесния случай е безспорно установено, че ищецът като изпълнител по процесния договор е извършил поети с договора СМР. Както в писмения отговор, така и във въззивната жалба въззивникът излага доводи за некоректни данни, досежно количеството и цените на СМР, различни от определените в КСС, предмет на Протокол, обр. 19, № 2 от 27. 05. 2021 г. за извършени СМР на стойност 30 812, 05 лева с ДДС, Протокол, обр. 19 № 3/ 01. 10. 2021 г. за извършени СМР по части „Конструкции”, „Архитектура”, „Канализация“ на обща стойност 96 716, 32 лева с ДДС, както конкретно оспорва вложените количества бетон.

Безспорно се установява по делото, че двата Протокола, обр. 19 са подписани от възложителя и изпълнителя, а според заключението на КСТИЕ, издадените фактури са осчетоводени и отразени в дневниците за покупки от страните, ответникът – въззивник е извършил плащане по тях и е ползвал данъчен кредит. СМР са изпълнени. С подписване на протоколите, обр. 19, № 2 и № 3 без възражения и извършвайки плащане въз основа на тях, възложителят – въззивник изрично се е съгласил и приел изпълнените СМР по видове, качество и стойност. Разпоредбата на [чл. 266, ал. 2 от ЗЗД](#) допуска изменение на възнаграждението, дори да е било уговорено изцяло, в случаите, когато през време на изпълнението на договора надлежно определената цена на материала или на работната ръка бъде изменена, какъвто е настоящият случай, предвид изменената пазарна обстановка. Освен това, страните не са изключили възможността за промяна на възнаграждението. Според показанията на св. И. – технически ръководител при ищеца, когато започнало

строителството на разширението, цените започнали да скачат всеки ден и затова за всяка промяна на цените се обаждали на ответника, за да им каже какво да правят. С оглед на тези показания, е налице съгласуване с възложителя на промяна в цената, според уговореното в чл. 3 от договора. Материалите са вложени в обекта със съгласието на възложителя. С нормата на [чл. 264, ал. 1 ЗЗД](#) за поръчващия е създадено законово задължение да приеме извършената съгласно договора работа. Налице е съдебна практика, че приемането е фактическо и правно действие, което включва, както фактическо получаване на изработеното, така и признание, че то съответства на договореното. Следователно релевантно за приемането по смисъла на посочената правна норма е или онова изрично изявление на възложителя, придружаващо реалното предаване на готовия трудов резултат, че счита същия за съобразен с договора, или онези конклюдентни действия, придружаващи фактическото получаване на изработеното, от които следва, че е налице мълчаливо изразено съгласие от последния за такова одобрение. Доколкото приемането на работата е задължение на възложителя - да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен за скрити недостатъци [/чл. 264, ал. 2 ЗЗД/](#), то липсата на такива възражения е въведена от закона презумпция за нейното приемане. Още повече в случая, подписвайки Акт, обр. 19, № 2 и № 3, възложителят не само, че не е направил възражение, а изрично се е съгласил, че СМР са изпълнени качествено, количествено и в срок. Подписвайки актовете, възложителят е подписал и фактури №6721/01. 06. 2021 г., № 6795/ 11. 10. 2021 г. за заплащане на извършените СМР, същите са заплатени, което също е индичия за приемането на работата без възражение. Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че според уговореното в договора, общата стойност на цената на СМР е 222 136,60 лв. без ДДС, респ. 266 563,93 лв. с ДДС с приложена количествено – стойностна сметка. Дори и при промяната на цените на някои от вложените материали, стойността на договорените СМР не надхвърля уговорената цена по договора. Видно от заключението на експертизата, по актове Обр. № 19/ № 1,2, 3 и 4, дължимата сума е 212 487, 80 лева без ДДС, а платената сума е 200 591, 28 лева без ДДС, а с ДДС е в размер на 240 709, 54 лева. При направено възражение, че част от вписаните работи не са извършени от изпълнителя, тежестта на доказване на възражението е върху възложителя и с оглед събраните доказателства, съдът приема, че ответникът - възложител не е опровергал съдържанието на подписаните от самия него констативни протоколи обр. 19, с които е установено извършването на процесните СМР. Налице е приемане на работата, съгл. разпоредбата на чл. 264, ал. 3 от ЗЗД, която е изпълнена.

По отношение на изпълнените СМР по Протокол образец 19 от 30.11.2021 г., коригиран на 16.12.2021 г., се установява от заключението на КСТИЕ, че изпълнените СМР и вложените материали отговарят в качествено отношение на инвестиционния проект, с изключение на покривното покритие от термопанели, което не отговаря на противопожарните изисквания на строежа. Този протокол за изпълнени СМР не е подписан от въззивника, като с ф-ра № 7251/ 03. 05. 2022 г. е заплатил на въззиваемия сумата 22 383, 06 лв. с ДДС за окончателно изпълнени СМР. Въззивникът не е направил възражение пред въззиваемия за изпълнение на работата с недостатъци. Според заключението на

експертизата, обектът се ползва по предназначение. Това обстоятелство не се оспорва от въззивника. Съгласно разпоредбата на [чл. 264 от 33Д](#) възложителят е длъжен да приеме работата, като при приемането той трябва да я прегледа и да направи всички възражения за неправилно изпълнение. Ако не направи такива възражения, работата се счита приета. За да се дължи възнаграждение на изпълнителя по [чл. 266, ал. 1 33Д](#), не е необходимо възложената с договор за изработка работа да е приета изрично от възложителя. Съдебната практика приема, че ако възложителят е във фактическа власт на изработеното от изпълнителя съоръжение и същото функционира по предназначение, без възложителят да е направил своевременно възражения за недостатъци при изработката, изработеното следва да се счита за прието с конклюдентни действия и възложителят дължи заплащане на възнаграждение за него, съгласно [чл. 266, ал. 1 33Д](#). Възможността за приемане на работата не само изрично, а и с конклюдентни действия, е призната и в решение № [48/31.03.2011 г.](#) по т. д. № 822/2010 г. на ВКС, II т. о., Определение № 93 от 20.02.2013 г. на ВКС по т. д. № 464/2012 г., II т. о., ТК и др. Доказателства за направено от ответника възражение, относно вида и качеството на изпълнените от ищеца СМР не са наведени. Ответникът – въззивник е във фактическа власт на имота, ползвайки го по предназначение, за което не спори. С оглед на това е без значение обстоятелството дали Протокол образец 19 от 30.11.2021 г., коригиран на 16.12.2021 г. е подписан от него, след като е приел мълчаливо изпълнената от ищеца работа. Във всички случаи, обаче, когато се касае за строителни обекти, за да се дължи плащането на възнаграждение по [чл. 266, ал. 1 от 33Д](#) на изпълнителя, осъществените от него на място СМР следва да отговарят на одобрения технически проект /ако няма такъв - на уговореното между страните в самия договор/ и на съответните строителни правила и норми, съобразно с изискванията на разпоредбите на [чл. 169 от ЗУТ](#). В случая, от заключението експертизата се установява, че покривното покритие е изпълнено от горими термopanели, което не отговаря на проекта и противопожарните изисквания. Същите са на стойност 2 967, 87 лева /т. 14.1 от Приложение № 1 към заключението/ и тази сума не се дължи от възложителя. Въпреки, че такова възражение в писмения отговор и във въззивната жалба липсва, съдът приема, че правилото е императивно с оглед на което следва да бъде приложено служебно от съда.

По изложените съображения, въззивната инстанция приема, че решението на районния съд в обжалваната част, с която иска за заплащане на сумата над размера от 11 307, 95 лева, представляваща неизплатена част за изпълнени СМР по Договор за строителство от 20.01.2021 г. /за разликата от 2967, 87 лева/ следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което иска за разликата от 2 967, 87 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен. В останалата обжалвана част, въпреки, че по същество липсват правни изводи, като краен резултат решението е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

С оглед цената на иска по [чл. 69, ал. 1, т. 1 ГПК](#) въззивното решение не подлежи на касационно обжалване на основание [чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК](#). Това е така, доколкото първоинстанционният съд е бил сезиран с иск, имащ за предмет изпълнение на търговска

сделка – чл. 286, ал. 1 от ТЗ.

Предвид изхода от спора и на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК въззивникът дължи на въззиваемия разноските по делото пред въззивната инстанция. Пред въззивния съд е представен договор за правна защита и съдействие за заплатено адвокатско възнаграждение от въззивника в размер на 1300 лева и въззиваемият е направил възражение за прекомерност на същото. Според чл. 7, ал. 2, т. 3 от НМРАВ, минималното дължимо възнаграждение е в размер на 1684, 82 лева, поради което заплатеното уговорено между страните е под минималния размер и не е прекомерно. Според изхода на спора, въззиваемият дължи разноски за адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса, общо в размер на 329, 72 лв.

Воден от изложеното, Разградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 15/ 09. 01. 2024 г. по гр. д. № 1053/ 22 г. по описа на РС Разград в частта, с която ЕТ „ ***- А. И.“ гр. Разград е осъден да заплати на „Абритус“ЕООД гр.Разград сумата над размера от 11 307, 95 лева, представляваща неизплатена част за изпълнени СМР по Договор за строителство от 20.01.2021 г. /за разликата от 2967, 87 лева/, ведно със законната лихва от 07.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „Абритус“ ЕООД гр.Разград против ЕТ „ ***- А. И.“ гр. Разград за изплащане на сумата 2 967, 87 лева /за разликата над размера от 11 307, 95 лева до предявения размер от 14 275,82 лв. /, ведно със законната лихва от 07.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 15/ 09. 01. 2024 г. по гр. д. № 1053/ 22 г. по описа на РС Разград в частта, с която е уважен иска на въззиваемия „ Абритус“ ЕООД гр. Разград до размера на 11 307, 95 лв., представляваща неизплатена част за изпълнени СМР по Договор за строителство от 20.01.2021 г. , ведно със законната лихва от 07.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата и в частта за разноските по делото.

В останалата част, като необжалвано, решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА „Абритус“ ЕООД гр. Разград да заплати на ЕТ „ ***- А. И.“, гр. Разград сумата 329, 72 лева разноски по делото пред въззивната инстанция.

Решението не подлежи на касационно обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

